

از سرگیری مذاکرات مستقیم، مبارک!

اعمال فشارهای آمریکا بر تشکیلات خودگردان فلسطین جهت از سرگیری مذاکرات صلح، این بار از لحن تشویق و ترغیب فراتر رفته و لحن تهدید را به خود گرفته است...

اعمال فشارهای آمریکا بر تشکیلات خودگردان فلسطین جهت از سرگیری مذاکرات صلح، این بار از لحن تشویق و ترغیب فراتر رفته و لحن تهدید را به خود گرفته است تا جایی که رئیس این تشکیلات عملاً به قطع حمایت‌های مادی و معنوی تهدید شده است؛ هر چند که سیاست تهدید و ارباب مهم‌ترین رکن سیاست‌های آمریکا و رژیم اسرائیل از زمان آغاز مذاکرات بی‌هدف سازش بوده است. عبدالباری عطوان مدیر مسئول روزنامه فرانطقه‌ای القدس العربی، در تحلیلی تحت عنوان "از سرگیری مذاکرات، مبارک" نوشته است: «# یک هفته پیش و بعد از انتشار گزارش روزنامه آمریکایی واشنگتن تایمز در خصوص وضعیت وخیم جسمی حسنی مبارک، رئیس جمهور مصر، برخی روزنامه‌های مصری مقاله‌هایی منتشر کردند و تأکید نمودند که این گزارش‌ها دروغ و بخشی از برنامه علیه دولت مصر به دلیل مخالفتش با درخواست‌های آمریکا و اسرائیل برای حمایت از مذاکرات مستقیم است. در همان زمان کمیته اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین و کمیته مرکزی جنبش فتح، دو نشست جداگانه را به ریاست محمود عباس برگزار کردند و مخالفت خود را با روی آوردن به مذاکرات مستقیم به دلیل شکست مذاکرات غیر مستقیم و عدم موافقت دولت نتانیاهو در تعیین یک مرجع برای مذاکرات، مرزهای کشور فلسطین و جدول زمانی برای مذاکرات دو جانبه، اعلام کردند. اخیراً نیز کمیته پیگیری طرح صلح کشورهای عربی در نشست خود در مقر اتحادیه عرب در قاهره موافقت خود را با از سرگیری مذاکرات مستقیم اعلام کرد و تعیین زمان از سرگیری این مذاکرات را به محمود عباس واگذار کرد و این تصمیم را با کلماتی هم چون مرجع صلح، مرزها، تعلیق شهرک‌سازی‌ها و یا پیشرفت در مذاکرات غیر مستقیم مرتبط ساخت. سوالی که در اینجا مطرح می‌شود، این است که چه تحولی روی داده که منجر به چنین کودتایی در موضع رسمی کشورهای عربی در قبال این مسأله شده است. طرف فلسطینی می‌گوید که با اعمال فشارهای آمریکا برای از سرگیری مذاکرات از جمله تهدید به انزوای تشکیلات خودگردان و رئیس آن، توقف کمک‌های مالی و عقب نشینی از نظارت بر روند سازش، روبرو شده است. از سوی دیگر، دولت آمریکا در افغانستان و عراق با شکست روبرو شده و اروپا نیز در روابطش با آن تجدیدنظر می‌کند و به دنبال روابطی جدید با قدرت‌های بزرگ نوظهور هند، برزیل و چین است. در حالی که در منطقه عربی می‌تواند به آسانی و بدون دردسر خواست و اراده خود را بر هم‌پیمانان عربش تحمیل کند. این معادله قدیمی هم‌چنان به قوت خود باقی است؛ معادله‌ای که بر اساس آن اسرائیل می‌خواهد، آمریکا می‌سازد و حکومت‌های عربی بدون بررسی این درخواست‌های آمریکایی و اسرائیلی، آنها را اجرا می‌کنند. از زمانی که نتانیاهو با اوباما اوایل ماه ژوئیه در کاخ سفید دیدار کرد و ضرورت بازگشت به مذاکرات مستقیم را به عنوان اولین درخواست خود مطرح کرد، کاملاً آشکار بود که نمایشنامه‌های تکراری سابق بار دیگر تکرار می‌شود و حدس زدن آغاز و پایان این نمایشنامه هم برای همه مشخص بود. می‌خواهیم ببینیم که اگر فلسطینی‌ها به درخواست آمریکا برای از سرگیری مذاکرات مستقیم و اعمال فشارهای آمریکا نه می‌گفتند و اگر اعراب نیز چنین پاسخی می‌دادند، چه می‌شد؟ برخی از میانه‌روها در تشکیلات خودگردان فلسطین می‌گویند که طرف فلسطینی ضعیف است. همانطور که موضع‌گیری عربی ضعیف است و هر گونه مخالفت با آمریکا و دولتش، به سرزنش فلسطینیان و متهم کردن آنها به شکست روند سازش، از دست دادن حمایت آمریکا از راهکار تشکیل دو کشور و فراتر از همه اینها انزوای تشکیلات خودگردان و توقف کمک‌های مالی می‌انجامد. این یک نظریه ضعیف و فاقد اراده و شرافت است و کسانی که دنبال آسان‌ترین راه‌ها بوده و نمی‌خواهند در برابر اشغالگران مقاومت کرده و امتیازهای مالی و شخصی و پست‌های کاذبشان را از دست بدهند، آن را برمی‌گزینند. فروپاشی تشکیلات خودگردان فلسطین و منحل کردن آن بزرگترین دستاورد برای فلسطینیان در روند مقاومتشان خواهد بود. ما باید اوضاع کرانه باختری را در صورت بازگشت مقاومت و عملیات‌های شهادت طلبانه به آن مجسم کنیم. تشکیلات خودگردان فلسطین بزرگترین خدمت امنیتی را از زمان برپایی‌اش، به اسرائیل ارائه کرده است. طی پنج سال گذشته حتی یک تیر به سمت اسرائیل از کرانه باختری شلیک نشده و نیروهای امنیتی فلسطین به محافظان امین شهرک‌های یهودی نشین و ساکنان آن تبدیل شده‌اند تا جایی که شاهد هستیم زیرپای رئیس شین‌بت در جریان دیدارش از شهر جنین، فرش قرمز پهن می‌شود و وی با فرماندهان امنیتی فلسطین خوش و بش کرده و با آنها غذا می‌خورد گویا که در جمع خانواده‌اش بسر می‌برد. این خدمات به صورت رایگان ارائه می‌شود و در مقابل پذیرش مرجع صلح و یا توافق بر سر مرزهای فلسطین، تنها با بازگشت بدون شرط به مذاکرات مستقیم و بازگشت به بازی وقت کشی که از زمان امضای توافقنامه اسلو از 17 سال پیش تاکنون رایج بوده، امکان پذیر است. نتانیاهو طبق روال معمول بزرگترین برنده این مذاکرات است و ائتلافش قدرتمندتر شده و انزوای بین‌المللی‌اش شکسته خواهد شد و در چشم جهانیان پس از آن که به عنوان یک دولت جنایتکار جنگی شناخته شد که از سفر سفید در جنگ‌هایش استفاده کرد و نوار

غزه را به بزرگترین بازداشتگاه نازی در تاریخ تبدیل کرد، به عنوان يك طرفدار و خواهان صلح جلوه‌گر خواهد شد. ما اعراب از نظر تمامی ملت‌ها مضحکه شده‌ایم، ملت‌های دیگر برای شرافت و مسائل ملی‌شان مقاومت می‌کنند، اما ما به تسلیم پذیری در برابر آنچه که به ویژه از آمریکا و اسرائیل می‌آید، ادامه می‌دهیم. در گذشته حکومت‌های عربی منافع ملت‌هایشان و امکانات خود را برای مساله فلسطین قربانی می‌کردند، اما اکنون آنها مساله فلسطین را نه برای منافع ملت‌هایشان بلکه برای منافع خویش و ادامه حکومتشان قربانی می‌کنند. شکی نیست که پس از تصمیم کمیته پیگیری طرح صلح عربی، نتانیاهو اکنون به این اذعان جدید کشورهای عربی به شرط‌هایش می‌خندد. وی در دیکته کردن تمامی شرط‌هایش بی‌کم و کاست موفق شده و باید به وی برای این پیروزی تبریک گفت. همانطور که باید به تشکیلات خودگردان فلسطین به دلیل تداوم کمک‌های مالی از آن و به حکومت‌های عربی به دلیل جلب رضایت آمریکا تبریک گفت.'

ایسنا